PICURI DE ÎNȚELEPCIUNE
Vocația, libertatea și...viața

1. „Căutăm cu nesaţ VIAŢA ADEVĂRATĂ, în toate direcţiile vieţii noastre, prin cultură, prin călătoriile noastre duhovniceşti, ba chiar şi în păcat. Şi în păcat omul, până la urmă, îşi caută menirea lui cea adevărată. **Dar păcatul nu este adevăr şi, de aceea, ceea ce Domnul nu ne-a dat ca poruncă, noi numim păcat, nu în sens moral sau etic, ci în sens ontologic, al firii. Chiar dacă noi nu înţelegem deplin poruncile,** ***avem încredere în Dumnezeu, Care ne-a dezvăluit nouă ceea ce ştie El cel mai bine că ne trebuie, fiindcă El ne-a făcut şi El ne dezvăluie, prin cuvintele Sale, care sunt năzuinţele noastre şi unde găsim hrana ce o căutăm cu atâta poftă, adică viaţa veşnică".***

\+ + +

2. „DUMNEZEU face apel la libertatea noastră şi ne învaţă în viaţa aceasta că şi ea este o "gestaţie" pentru viaţa care va să fie, adică viaţa veşnică. **În pântecele maicii ni se formau mădularele, de care n-aveam nevoie acolo. Ce căutau acolo mâini şi picioare, ochii şi nasul? Acestea erau pentru viaţa ce avea să fie după aceea.** ***Dumnezeu ne învaţă în viaţa aceasta să începem noi înşine să tăiem ombilicul dintre noi şi pântecele creaţiei acesteia.*** **Şi, precum pruncul, în pântecele maicii sale, nu ştie nimic, ci lasă firea să facă ceea ce ştie ea cu el, aşa şi noi,** ***în pântecele vieţii acesteia, să ne încredinţăm întru totul Domnului. Şi chiar să colaborăm, prin rugăciune şi prin participarea la Sfintele Taine, care sunt energiile vieţii ce va să fie".***

\+ + +

3. „VOCAŢIA OMULUI ESTE CHEMAREA LUI DUMNEZEU SPRE ÎNDUMNEZEIRE, **chemarea prin care Dumnezeu cheamă pe om spre a-şi îndeplini destinul:** ***pe pământ***, **pe măsura pământească, iar după aşa zisa "*moarte*" veşnicia, destinul în veşnicie, deci** ***fericita împărăţie împreună cu Dumnezeu, în vecii vecilor".***

Ieromonahul RAFAEL NOICA (1942-),

fiul marelui filosof român, ***Constantin Noica***, este recunoscut drept unul dintre cei mai mari duhovnici români în viaţă. Locuieşte retras de peste 20 de ani la o mănăstire din Munţii Apuseni, în satul Lăzeşti, comuna Albac. Este cunoscut şi sub titulatura de ***ieromobahul de la Mănăstirea Sfântului Ioan Botezătorul, ţinutul Maldon, Essex, din Anglia***. A primit o educaţie creştină minimă, deoarece tatăl său punea accent mai mult pe latura filosofică a vieţii, decât pe cea creştină, iar mama sa era de confesiune anglicană. La vârsta de 13 ani mama sa îl ia în ***Anglia*** în urma divorţului de marele filosof. Dus la Biserica anglicană mărturiseşte: "***Atmosfera la anglicani era foarte sărăcăcioasă, foarte rece, plicticoasă chiar. Nu în sensul că te-ar apuca căscatul în biserică, ci în sensul că nu te hrănea cu nimic***". În căutarea **Divinităţii Supreme**, trece şi pe la penticostali, congregaţionalişti, Armata Salvării, baptişti, şi alte culte, dar nicăieri nu-şi găsea hrana săţioasă sufletului. ***A descoperit hrana duhovnicească în Ortodoxie în anul 1961, iar dup 4 ani de cercetare, trăire, cunoaştere, este uns în monahism de Părintele Sofronie Saharov***. Se întoarce în România în anul 1993, după 38 de ani de la momentul plecării. De două sau trei ori pe an mai ţine câte o conferinţă unde este ascultat de un public numeros. ***Reprezentanţii Patriarhiei Române, l-ar fi dorit episcop, dar refuză cu un bun simţ unic***. A scris câteva cărţi printre care: **"Cultura duhului", Gânduri", Celălalt Noica",** multe conferinţe; publică în revista de spiritualitate monastică ***Epifania din Alba Iulia***. A tradus din limba rusă şi publicat la Alba Iulia două cărţi scrise de duhovnicul său, părintele ***Sofronie Saharov***.

Autor de aforisme:

*****- „IERTAREA este parte integrantă a IUBIRII, care, iartă totul celui păcătos".***

** - „ASCULTAREA este taina în care omul caută voia lui Dumnezeu prin el însuşi".
** - **„POCĂINŢA ESTE ÎNTOARCEREA DE LA MOARTE LA VIAŢĂ".**

P.S. **„*De două mii de ani ni se predică să ne iubim, și noi ne urâm*” (**Mihai Eminescu**).**

Părintele Ilie